

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

ítélete

Az ügy száma: Kfv.V.37.135/2026/9.

A tanács tagjai: dr. Márton Gizella a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

dr. Darák Péter bíró

dr. Demjén Péter bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: Biczi és Turi Ügyvédi Iroda

(jogi képviselő1;

cím2)

Az alperes: Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei

Kormányhivatal

(cím3)

Az alperes képviselője: Dankóné dr. Elek Viktória jogi szakvizsgával rendelkező
kormánytisztviselő

Az eljárás tárgya: hulladékgazdálkodási bírság tárgyú

közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (25. sorszám)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Miskolci Törvényszék

102.K.700.468/2025/23. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 102.K.700.468/2025/23. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal „Bíróági határozatban megállapított eljárási illeték bevételi számla” elnevezésű eljárási illeték beszedési számlájára.

A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes üzemelteti a helyrajzi szám1 ingatlanon található ún. helységi veszélyeshulladék-lerakó telepet (továbbiakban: veszélyeshulladék-lerakó) a BO/32-04209-28/2022. számú – levegőtisztaság-védelmi és hulladékgazdálkodási engedéllyel egybefoglalt – egységes szerkezetbe foglalva módosított egységes környezethasználati engedély (a továbbiakban: EKHE) alapján, ezen a telepen veszélyes hulladék ártalmatlanítását végzi. Az EKHE-ben előírtak szerint a telephely engedélyezett lerakási kapacitása összesen 50.000 tonna/év (31.000 m³), az egyes kazetták maximális betöltési magassága az I. ütem vonatkozásában 175,25 mBf, a II. ütem vonatkozásában 171,5 mBf.

[2] Az alperes mint hulladékgazdálkodási hatóság a 2025. március 18. napján hozott BO/51/02048-4/2025. iktatószámú határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) a felperes terhére 65.499.750 forint hulladékgazdálkodási bírságot szabott ki, mert megállapította, hogy a felperes megsértette a hulladékgazdálkodási engedélyt is tartalmazó EKHE-ben előírtakat, azoktól eltérve az I. és II. számú ütemet 181 mBf magasságig építette fel, azok területén további (~16.800 m³ térfogatú) veszélyes hulladékot helyezett el, a lerakót az engedélyezett szintet meghaladóan túltöltötte.

[3] Indokolásában az alperes hivatkozott egyrészt a felperes EKHE módosítására, kapacitásbővítésre vonatkozó kérelmét 2024. július 23. napján elutasító határozat (BO/32/02820-45/2023.) egyik indokára, a hulladékgazdálkodási hatóság szakmai véleményében foglalt megállapításra. Eszerint a felperes nem vette figyelembe az engedélyezett hulladékbetöltési magasságokat, azokat több méterrel meghaladó hulladéktestet alakított ki, annak környezeti, műszaki hatásait a túltöltés előtt nem vizsgálta, a hatásokat megelőzően engedélyezési eljárás hiányában nem vizsgálták. Az alperes másrészt hivatkozott az időközben benyújtott, utólagos engedélyeztetésre irányuló 2024. augusztus 16-i EKHE módosítás iránti felperesi kérelemre, az az alapján indult eljárásban rendelkezésre álló adatokra (kérelem, hiánypótlás, felülvizsgálati dokumentáció), nyilatkozatra, amelyben a felperes előadta, hogy az I. és II. ütem betöltési magassága max. 181 mBf; az engedélyezett magasság elérésének időpontja utólag csak jelentős bizonytalansággal állapítható meg, az ütemek feltöltése nem egyszerre történt, így az időpont sem egyértelmű; a túltöltés becsült térfogata: I. ütem ~6.700 m³, II. ütem ~10.100 m³.

[4] Az alperesi határozat jogszabályi hivatkozásként egyebek mellett a következőket jelölte meg: a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 62. § (1) bekezdése, 84. § (1) bekezdés, 86. § (1) bekezdés a) pontja; a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1. § (4) bekezdése, valamint a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció tv.) 2. § (1) és (3) bekezdése, 9. § (1) és (3) bekezdése.

[5] A bírság szankció kapcsán megállapította, hogy az ügyben figyelmeztetésre nincs lehetőség a Ht. 84. § (4) bekezdés c) pontja és a Szankció tv. 9. § (3) bekezdés d) pontja alapján. A bírság összegének meghatározása során figyelemmel volt arra, hogy a felperes által megvalósított jogsértés a Rendelet 1. § (4) bekezdés szerinti tényállásnak felelt meg: a (3) bekezdés alá nem sorolható, környezetveszélyeztetéssel, illetőleg környezetkárosítással nem járó egyéb jogsértés. A bírság összezszerűsége kapcsán ezt követően a jogsértéssel érintett hulladék tömegét határozta meg, - amelyhez műszaki becslést alkalmazva - az érték 10.500 tonnára jött ki (a becsült tömegtartomány középértékével számolva). Majd a Rendelet 1. § (2) bekezdésében és a Szankció tv. 10. § (1) bekezdésében előírt mérlegelési szempontokat

tételesen vizsgálva az alaphírság mértékét a legmagasabb összeg 25%-ában, azaz 1.500 forint összegben állapította meg {Rendelet 1. § (4) bekezdése szerinti legmagasabb összeg, azaz 6.000 forint 25%-ában}. Ezután a Rendelet 1. mellékletének 1. pontja szerinti képletet alkalmazva határozta meg a bírság 65.499.750 forintos összegét.

[6] Részletesen ismertette a mérlegelés szempontjait, többek között a felperes terhére értékelte, hogy a betöltési magasságot lényegesen meghaladva helyezett el veszélyes hulladékot, előzetesen nem vizsgálta a túltöltés környezeti, műszaki és egyéb hatásait, ugyanakkor a javára értékelte, hogy utólag önként vizsgálta felülvizsgálati dokumentáció benyújtásával a túltöltést, és dokumentációjában környezetszennyezést, környezetveszélyeztetést nem állapított meg.

A keresetlevél és a védírat

[7] A felperes keresetlevelet terjesztett elő az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálata iránt, amelyben kérte annak megsemmisítését. Vitatta a bírság jogalapját és összeagszerűségét is, megjelölve a megsértett jogszabályi rendelkezéseket. Eljárási jogszabálysértésként az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) egyes alapelvei és egyes rendelkezései megsértését állította.

[8] A jogalap tekintetében arra hivatkozott, hogy a környezetvédelmi hatóság lett volna jogosult az EKHE-ben foglaltaktól való eltérés megállapítására és ennek okán bírság kiszabására a környezeti hatásvizsgálatai és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Khvr.) 26. § (4) bekezdése alapján. Az alperes továbbá téves jogszabályhelyet jelölt meg, mert a Ht. 86. § (1) bekezdés a) pontja helyett a Ht. 86. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazhatóságát kellett volna mérlegelnie. A szankció kiszabásának akadályként utalt arra, hogy a jogsértő magatartás alperes tudomására jutásától számított 1 év eltelt {Ht. 84. § (5) bekezdés a) pont}, mert egy 2022. június 27-i kérelméhez mellékelte 2022. évi aktuális állapotot rögzítő geodéziai felmérés egyértelműen rögzítette a betöltési magasság túllépését. Hivatkozása szerint az alperes megsértette az indokolási kötelezettségét, mert elmulasztotta mérlegelni a bírság mellőzését {Rendelet 4. § (2) bekezdése}, holott a jogsértés csekély és lokális jellegű, környezeti hátrányt nem eredményezett, az összes engedélyezett lerakható hulladék mennyisége tekintetében túllépés nem történt, önmagában a „térfogatnövekedés” nem szankcionált. A bírság összegének vitatása körében is utalt az utóbbi körülményre, valamint arra is, hogy a bírság számításának módja nem követhető, a műszaki becslés módszere szakmai kérdés, azonban a szakmai módszer az alperesi határozatból nem megismerhető.

[9] Kiemelten hivatkozott a Szankció tv. 10. § (2) bekezdésének megsértésére azzal, hogy az alperes nem jelölte meg törvény vagy kormányrendelet azon eltérő rendelkezését, amely alapján az ügyben 10 millió forint feletti bírság kiszabására kerülhetett sor a Szankció tv. 10. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés ellenére.

[10] Az alperes a védiratában a határozatban foglaltakat fenntartva kérte a kereset elutasítását, arra részletesen nyilatkozott.

A jogerős ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában elsőként megállapította, hogy a tárgyi ügyben a hulladékgazdálkodási hatóság hatásköre fennállt, a jogsértés szankcionálására a Khvr. 26. § (4) bekezdésén túlmenően a Ht. 84. § (1) bekezdése alapján is lehetőség van és az alperes a Ht. 86. § (1) bekezdés a) pontjára is alapíthatta döntését. Az eljárási jogszabálysértésekre vonatkozó kereseti hivatkozást is alaptalannak minősítette {az Ákr. 1. §, 2. §, 3. §, 39. §, 41. §, 43. §, 62. §, 81. § (1) bekezdés és Ákr. 103. § (1) bekezdés megsértésének állítása}. A jogsértésről való tudomásszerzés vonatkozásában is alaptalannak találta a keresetet, mert megállapította, hogy akkor jutott az alperes hivatalos tudomására az engedélyezett szintnél magasabb betöltés ténye, amikor ezen tényre vonatkozó érdemi megállapítást tett a 2024. július 23. napján adott szakmai véleményében.

[12] A bíróság összegével kapcsolatos felperesi hivatkozásokat sem találta alaposnak. Kifejtette egyrészt, hogy az e körben értékelt körülményeket az alperes részletesen ismertette, másrészt nem terhelte külön indokolási kötelezettség a bíróság mellőzésére vonatkozó kivételes szabály, a Rendelet 4. § (2) bekezdése tekintetében, hiszen a főszabályt vette alapul és azt alkalmazva bírság kiszabásáról döntött. Az elsőfokú bíróság a bírságösszeg számítás jogszerűségének felülvizsgálatát kizárólag jogkérdésnek tekintette, mivel a felperes a becslési módszer, illetve elvégzett arányosítás megfelelőségét csak általánosságban vitatta, konkrét szakmai kifogást nem ismertetett, illetve olyan számítási módszert sem, amit elfogadhatónak tartott volna.

[13] Megállapította, hogy a jelen ügyben a Szankció tv. 10. § (2) bekezdése a Ht., illetve Rendelet eltérő bírságolási szabályozására figyelemmel nem irányadó. A Ht. 86. §-a ugyanis kötelező bírságolást ír elő: a Rendelet szerinti hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezést, és a bírság mértéke is a Rendeletben foglaltak szerint kötött {Rendelet 1. § (1) bekezdése}. Indokolása szerint sem a Ht., sem a Rendelet bírságolási maximumot nem rögzít, így a speciális szabályozásra figyelemmel a Szankció tv. 10. § (2) bekezdése nem alkalmazandó.

A felülvizsgálati kérelem

[14] A felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélettel szemben, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte, olyan iránymutatás előírásával, hogy az elsőfokú bíróság semmisítse meg az alperesi határozatot. Az ügy érdemére kiható egyik jogszabálysértésként megjelölte, hogy a jogerős ítélet csak megállapította, de nem indokolta, hogy a Szankció tv. 10. § (2) bekezdésében foglalt előírás, a 10 millió forint bírságmaximum miért nem irányadó a Ht. és a Rendelet eltérő bírságolási szabályozására figyelemmel. Álláspontja szerint a Ht. és a Rendelet bírságmaximumra vonatkozó előírásainak hiánya éppen a Szankció tv. 10. § (2) bekezdés alkalmazását indokolja és nem annak kizárását. Ezt megerősíti a Rendeletet felváltó, a hulladékgazdálkodási bírság és a helyszíni bírság mértékéről, megállapításának szempontrendszeréről, kiszabásának, valamint egyéb szankciók alkalmazásának részletes szabályairól szóló 156/2025. (VI. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 156/2025. (VI. 23.) Korm. rendelet), mert annak 2. § (1) bekezdése a Szankció tv. 10. § (2) bekezdésétől eltérő bírságmaximumot határozott meg. Nézete szerint ebből az következik, hogy az új jogszabály hatálybalépése előtt a hulladékgazdálkodási bírság felső határa tekintetében a Szankció tv. 10. § (2) bekezdése volt irányadó.

[15] Az ügy érdemére kiható további jogszabálysértésként hivatkozott a tudomásszerzés időpontja téves megállapítására, mer az alperesnek már 2022-ben tudomása volt a túltöltés magasságáról, ezért eljárás már nem lett volna indítható. Indokolásában az elsőfokú bíróság nem tért ki arra a felperesi érvelésre sem, hogy amennyiben a Rendelet a hulladék „térfogatnövekedését” nem szankcionálja, akkor hogyan lehet megalapozott a bírság kiszabása. A Rendelet 4. § (2) bekezdése szerinti - bírság mellőzésére vonatkozó - kivételszabály kapcsán is jogsértő a jogerős ítélet. Mindezek alapján állította egyrészt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdése megsértését a tényállás jogsértő megállapítása miatt, másrészt a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésének sérelmét, mert a jogerős ítélet indokolása nem kellő részletezettségű, alaposságú. Álláspontja szerint a döntés az irányadó jogszabályok téves értelmezésén, illetve a Kúria közzétett határozataitól való eltérő értelmezésen alapul.

A befogadás körében hozott végzés

[16] A Kúria a Kfv/2. sorszámú végzésével a felperes felülvizsgálati kérelmét a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alkalmazásával a Szankció tv. 10. § (2) bekezdése vonatkozásában állított jogsértés tekintetében befogadta.

A felülvizsgálati ellenkérelem

[17] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, annak jogszerűségére tekintettel. Kifejtette, hogy a Rendelet mint lex specialis a Szankció tv.-ben rögzített lex generalis-sal szemben elsőbbséget élvez, egy zárt, önálló szankciórendszert alkot, amelynek alkalmazása során a hatóság nem a Szankció tv. számszaki korlátjához kötött, hanem a Rendeletben rögzített metodikához. Felső korlátot nem alkalmaz, mert a bírság összege a jogsértéssel érintett hulladék mennyiségétől, veszélyességétől és a jogsértés típusától függő objektív változók eredménye. Megjegyezte, amennyiben az alperes a Rendelet szerinti matematikai képlet alapján kalkulált összeget mesterségesen 10 millió forintra mérsékelné a Szankció tv.-re hivatkozva, figyelmen kívül hagyná a Rendelet kötelező erejű számítási szabályait, és az kiüresítené a szankció visszatartó erejét. A 156/2025. (VI. 23.) Korm. rendeletben megjelenő bírságmaximum indoka – a felperesi érveléssel ellentétben – nem a korábbi joghézag kitöltése, hanem az, hogy az új hulladékgazdálkodási bírságrendelet „szakított” a Rendeletben foglaltakkal.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem – az alábbiak szerint – alaptalan.

[19] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A Kúria a jogerős ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretein belül vizsgálhatja felül {a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése}, az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt {Kp. 120. § (5) bekezdés}.

[20] A Kúria elsőként hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati eljárás a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinthette, amely körbe tartozott egyebek mellett az az ítéleti megállapítás, amely a keresetlevélben állított, az Ákr. alapelveinek és az Ákr. egyes rendelkezéseinek sérelmén keresztül hivatkozott eljárási jogszabálysértésekre vonatkozó felperesi érvelést alaptalannak minősítette. A befogadás körében hozott döntés következtében továbbá nem képezhettek a felülvizsgálati eljárás tárgyát azok a jogerős ítélettel szemben állított - felperes álláspontja szerint lényegi - jogszabálysértések, amelyekkel összefüggésben a befogadás feltételeit a felperes megfelelően nem valószínűsítette: az alperesi hatáskör fennállásának, és a jogsértésről való tudomásszerzés idejének jogszabályértő ítéleti megállapítása, az indokolási kötelezettség megsértése a Rendelet 4. § (2) bekezdése szerinti - bírság mellőzésére vonatkozó - kivételszabály kapcsán és a további felperesi érvelés elvetése vonatkozásában {a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésének sérelme}, az ítéleti tényállás jogsértő

megállapítása {a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése megsértése}.

[21] Mindezek alapján a Kúriának a felülvizsgálati eljárás során a felülvizsgálati kérelem befogadással érintett azt az egy jogkérdést kellett elbírálnia, azaz azt, hogy jogszerűen döntött-e az elsőfokú bíróság, amikor a Szankció tv. 10. § (2) bekezdésében foglalt bírságmaximum alkalmazását a jelen ügyben kizártnak minősítette a Ht. és a Rendelet speciális szabályozására, kizárólagosan irányadó jellegére hivatkozással.

[22] A Szankció tv. 1. § (1) bekezdése értelmében a törvény hatálya az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági eljárás során megállapított jogszabálysértések (a továbbiakban: közigazgatási szabályszegés) esetén a közigazgatási hatósági ügyben érdemi döntéssel kiszabható jogkövetkezményekre (a továbbiakban: közigazgatási szankció) terjed ki. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése kimondja, hogy e törvény rendelkezéseitől törvény akkor rendelkezhet eltérően, ha ezt e törvény megengedi.

A Szankció tv. 10. § (2) bekezdése értelmében törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában a közigazgatási bírság felső határa természetes személyek esetén egymillió forint, jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetén tízmillió forint lehet.

A Ht. 86. § (1) bekezdése alapján a hulladékgazdálkodási hatóság az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendelet szerint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi azt a természetes vagy jogi személyt, egyéni vállalkozót, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet, aki vagy amely

a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy hatósági határozat előírásait megsérti,

b) hatósági engedélyhez, hozzájáruláshoz, nyilvántartásba vételhez vagy bejelentéshez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély, hozzájárulás, nyilvántartásba vétel vagy bejelentés nélkül, továbbá attól eltérően végez,

c) a melléktermék előállításáról vagy képződéséről a hulladékgazdálkodási hatóságot nem vagy nem megfelelően tájékoztatja, hulladékot termékként vagy melléktermékként használ fel, forgalmaz, tárol, vagy

d) terméket a hulladékképződés megelőzésével kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy hatósági határozat előírásait megsértve forgalmaz.

[23] A Kúria a kiemelt jogszabályi rendelkezések alapján rámutat arra, hogy a Szankció tv. hatálya kiterjed az Ákr. szerinti közigazgatási hatósági ügyben érdemi döntéssel kiszabható

jogkövetkezményekre (együtt: közigazgatási szankció), azonban a Szankció tv. általános előírásokat tartalmaz, amelyektől meghatározott keretek között eltérést enged. Ilyen eltérést engedő klauzula a Szankció tv. 1. § (2) bekezdése, amely az eltérő törvényi rendelkezések megalkotását ahhoz köti, hogy azt e törvény megengedje. Kifejezetten a közigazgatási bírságra vonatkozó, eltérést engedő előírás pedig maga a Szankció tv. 10. § (2) bekezdése is, amely úgy fogalmaz, hogy a közigazgatási bírság tízmillió forintos felső határa (jogi személyek és szervezetek esetén) „törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában” alkalmazandó.

[24] A Kúria megállapítása szerint az elsőfokú bíróság helytállóan döntött, amikor a Szankció tv. 10. § (2) bekezdésében foglalt 10 millió forintos bírságmaximum alkalmazását a jelen ügyben kizártnak minősítette a Ht. és a Rendelet speciális szabályozására tekintettel. A Ht. és a Rendelet előírásaira figyelemmel a perbeli esetben nem áll fenn olyan helyzet, hogy eltérő törvényi vagy kormányrendeleti rendelkezések hiányában a Szankció tv. 10. § (2) bekezdésében foglalt szabály lenne irányadó. A Ht.-nak a hulladékgazdálkodási bírságra vonatkozó 86. § (1) bekezdése az a)-d) pontokban felsorolt esetekben ugyanis kifejezetten kiköti, hogy a Rendelet szerint kell hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezni a jogsértőt. Sem a Ht., sem a Rendelet nem fogalmaz meg e körben olyan előírást, hogy a Szankció tv.-t kell, kellene alkalmazni. A Ht. egy esetben említi a Szankció tv. szerinti bírságmaximumot, a jelen esettől eltérő esetben alkalmazandó minőségvédelmi bírságra vonatkozó rendelkezések között {Ht. 64/A. § (3) bekezdése szerint azonos tényállású, három éven belüli ismételt jogsértés esetén a bírság összege a korábban kiszabott bírság másfélszeresénél nem lehet kevesebb, de az nem haladja meg az adott jogsértés esetén a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvényben a közigazgatási bírságra megállapított felső határt}.

[25] Ebből következően a jogalkotó a Ht. rendelkezéseinek megalkotásakor számolt olyan bírsággal, amelynek szabályai közé a Szankció tv. szerinti bírságmaximumra vonatkozó előírás beépítését látta szükségesnek, de ezt nem tette meg a hulladékgazdálkodási bírság esetében. Utóbbi vonatkozásában tehát teljes egészében a szabályozást a Rendelet speciális rendelkezéseire kívánta hagyni.

[26] Maga a Rendelet tartalmazza a hulladékgazdálkodási bírság kiszabásának részletes szabályait, az 1. § (1) bekezdésében a bírság mértékére előírja, hogy a bírság mértéke – bizonyos kivételekkel – az e rendeletben meghatározott alapbírságok és az azt módosító tényezőkhöz hozzárendelt szorzószámok szorzataként, a mellékletben foglaltak szerint számított összeg, vagyis a bírság összegét a hatóság a Rendelet mellékletében megadott matematikai képletet alkalmazva határozza meg.

[27] A Kúria kiemeli a fentiek alapján, hogy az alperes helytállóan utalt a felülvizsgálati ellenkérelmében arra, hogy a jelen ügy tényállása szerinti jogsértésre alkalmazandó hulladékgazdálkodási bírság összege a jogsértéssel érintett hulladék mennyiségétől, veszélyességétől és a jogsértés típusától függő objektív változók eredménye, a jogalkotó e körben felső határt, bírságmaximumot nem határozott meg. A hulladékgazdálkodási bírságra vonatkozó új jogszabályban, a 2025. július 9-től hatályos 156/2025. (VI. 23.) Korm. rendeletben megjelenő, felperes által hivatkozott bírságmaximum (jogi személyek, szervezetek esetében 500 millió forint) jogalkotó általi beépítése sem támasztja alá, hogy ezt megelőzően a Szankció tv. 10. § (2) bekezdése szerinti 10 millió forint bírságmaximum lett volna alkalmazandó a jogi személyek, szervezetek jogsértéseire, önmagában a két összeghatár

közötti jelentős különbségből sem lehet erre okszerűen következtetni. A Kúria is hangsúlyozza, hogy a felperes által elkövetett jogsértés veszélyes hulladéklerakó I. és II. ütemének engedélyezett betöltési magasságát érintő túltöltése volt, és a jogalkotónak nem lehetett az a szándéka, hogy ilyen súlyú jogsértés esetén 10 millió forintban maximálja a jogi személlyel szemben alkalmazandó hulladékgazdálkodási bírság összegét. Ebből következően a felperes által támadott és a befogadással érintett körben a jogerős ítélet nem volt jogszabálysértő.

[28] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részében nem érintve, támadott részében hatályában fenntartotta a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján.

A döntés elvi tartalma

[29] A hulladékgazdálkodási bírságra nem vonatkozik a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (Szankció tv.) 10. § (2) bekezdése szerinti, jogi személyek, szervezet esetében irányadó 10 millió forintos bírságmaximum, mert e körben eltérő rendelkezéseket tartalmaz a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (Ht.) és a végrehajtására kiadott kormányrendelet.

Záró rész

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Kp. 115 § (2) bekezdése alapján irányadó Kp. 107. § (1) bekezdésére figyelemmel tárgyaláson határozott.

[31] Az alperes pernyertes lett, de perköltséget nem igényelt, ezért a Kúriának felülvizsgálati eljárásban felmerült költségről nem kellett rendelkeznie.

[32] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperesnek kell megfizetnie a Pp. 101. § (1) bekezdésére és 102. § (1) bekezdésére figyelemmel. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napjára az Itv. 78. § (4) bekezdése az irányadó. Az illeték megfizetésekor a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése értelmében közleményként fel kell tüntetni a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[33] Az ítélet ellen a további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. május 7.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő